

Bitva na Rudé hoře aneb Vzestup a pád tribunálu

[Níže uvedený záznam je doslovným přepisem proslovu lorda Viveca k Malur Omayn, utiskované kněžce, kterou Vivec poučil o dějinách nomádů ze Spáleníšť v období bitvy na Rudé hoře a seznámil ji se zněním Nerevarské věštby, a k nejmenovaným úředníkům Inkvizice, kteří se k Vivecovi při výslechu utiskované kněžky připojili.]

Nebudu předstírat, že si zcela přesně pamatuji všechno, co se odehrálo v tak dávné minulosti. Požádala jsi mne však, abych ti svými slovy vylíčil události a okolnosti bitvy na Rudé hoře, zrození tribunálu a proroctví o znovuzrození Nerevara. Řeknu ti tedy tolik, kolik ti říci mohu.

Když chimerové poprvé opustili stáda a jurty svých kočovných předků a založili první velké šlechtické rody, miloval náš lid daedry a uctívali jsme je jako božstva. Naši dwemerští bratři však daedrami pohrdali, vysmívali se našim pošetilým rituálům a dávali místo nich přednost vlastním božstvům Rozumu a Logiky. Proto mezi sebou chimeři a dwemeři po dlouhá léta vedli trpké války, dokud do Resdaynu nevpadli nordové. Teprve tehdy chimeři a dwemeři odložili své spory stranou a spojili své síly, aby vypudili cizácké nájezdníky ze země.

Když byli nordové vyhnáni, rozhodli se chimerský generál Nerevar a dwemerský generál Dumak, kteří si časem začali jeden druhého vážit a dobře spolu vycházet, že mezi svými národy nastolí mír. Byl jsem v té době teprve Nerevarovým mladším poradcem, a jak Nerevarova královna Almalexie, tak jeho oblíbený poradce Sotha Sil vždycky tvrdili, že takový mír beztak nebude mít vzhledem k hořkému nesouladu mezi chimery a dwemery dlouhého trvání. Nerevarovi a Dumakovi se však po dlouhých jednáních a řadě kompromisů nějak podařilo křehký mír zachovat.

Když nám však Dagoth Ur, vládce rodu Dagothů, který se důvěrně přátelil jak s Nerevarem, tak i s dwemery, přinesl důkaz o tom, že dwemerský hlavní inženýr Kagrenac objevil Lorchanovo srdce, že zjistil, jak z něj čerpat sílu, a že si staví nového umělého boha -- jednak aby zesměšnil chimery, ale také jako mocnou zbraň -- naléhali jsme na Nerevara, aby trpaslíkům vyhlásil válku a zničil kacířský projekt, který představoval hrozbu pro chimerskou víru a bezpečnost. Nerevarovi to dělalo starosti. Jel proto za Dumakem a ptal se ho, zda je tvrzení Dagotha Ura pravdivé. Kagrenac se však tuze urazil a tázal se Nerevara, kdo si myslí, že je, aby mohl dwemerům mluvit do jejich záležitostí.

Nerevar se tím trápil ještě víc, a vykonal proto pouť do Holamayanu, do posvátného Azuřina chrámu, a Azura mu samozřejmě potvrdila, že Dagoth Ur skutečně mluvil pravdu a že vytvoření nového dwemerského božstva je zapotřebí zabránit za každou cenu. Když se Nerevar vrátil a řekl nám, co mu bohyně sdělila, utvrdilo nás to v našem přesvědčení a znovu jsme mu radili, aby vytáhl do války. Měli jsme Nerevarovi za zlé, že vkládá ve své přátelství takovou důvěru, a připomínali jsme mu, že je jeho povinností bránit chimerskou víru a zajistit bezpečnost národa před bezbožnými a nebezpečnými dwemerskými ambicemi.

Nerevar se naposledy vrátil do Vvardenfellu v naději, že by opět mohl zachovat mír pomocí diplomatických jednání a kompromisů. Tentokrát se však přátelé Nerevar a Dumak ošklivě pohádali a mezi chimery a dwemery v důsledku toho vypukla válka.

Dwemeři byli ve své pevnosti na Rudé hoře dobře opevnění, ale Nerevar vychytrale vylákal většinu Dumakových armád na bitevní pole a zadržel je tam, zatímco sám Nerevar a Dagoth Ur s malou skupinou společníků tajně pronikli až do komnaty, kde bylo uloženo Srdce. Tam se chimerský král Nerevar střetl v boji s králem trpaslíků Dumakem, oba utrhli v boji smrtelná zranění a byli zasaženi vyčerpávajícími kouzly. Když Dumak padl, Dagoth Ur s ostatními vyhrožovali Kagrenacovi tak dlouho, až svými nástroji provedl něco se Srdcem, a Nerevar tvrdil, že viděl, jak v tom okamžiku Kagrenac i všichni jeho dwemerští společníci zmizeli. Ve stejné chvíli beze stopy zmizeli i všichni ostatní dwemeři na celém světě. Kagrenacovy nástroje však zůstaly na místě, zmocnil se jich Dagoth Ur a přinesl je Nerevarovi se slovy: "Ten hlupák Kagrenac s jejich pomocí zničil svůj vlastní lid. Měli bychom je rozbít, a to neprodleně, aby nepadly do nepravých rukou."

Nerevar se však rozhodl, že se nejprve poradí s královnou a se svými generály, protože předvídali, že k této válce dojde, a on se nyní rozhodl, že už jejich rady nikdy nebude ignorovat. "Zeptám se tribunálu, co bychom s nimi měli udělat, neboť v minulosti mi radili moudře, kdežto já jsem moudře nejednal. Zůstaň zde, věrný Dagothe Ure, dokud se nevrátím." Nerevar tedy požádal Dagotha Ura, aby chránil nástroje a komnatu se srdcem, dokud se nevrátí.

Pak byl Nerevar přenesen k nám, kteří jsme čekali na úpatí Rudé hory, a všem nám vypověděl, co se pod Rudou horou událo. Nerevar říkal, že dwemer použil své zvláštní nástroje k tomu, aby svůj lid učinil nesmrtelným, a že Lorchanovo srdce bylo zdrojem zázračné síly. [Teprve později jsme se dozvěděli od jiných válečníků, kteří u toho byli, že Dagoth Ur se domníval, že byli dwemeři zničeni, že se nestali nesmrtelnými. A že ve skutečnosti nikdo přesně neví, co se tam vlastně stalo.]

Když jsme vyslechli Nerevarovu řeč, zasedli jsme v radě, jak po nás žádal, a navrhli jsme toto: "Měli bychom si nástroje ponechat, neboť věříme, že by mohly být chimerskému lidu k užítku. A kdo ví, možná, že dwemeři nezmizeli navždy, ale pouze se přemístili někam do dalekých krajů, odkud by se mohli jednoho dne vrátit a znovu by pro nás představovali hrozbu. Proto je třeba, abychom si tyto nástroje ponechali a studovali jejich principy, aby byly naše budoucí generace v bezpečí."

Nerevar sice v tomto směru vyslovil velmi závažné pochybnosti, ale rozhodl se, že se podřídí usnesení rady, pod jednou podmínkou: že všichni složíme závaznou přísahu k Azuře, že tyto nástroje nikdy nepoužijeme k rouhačskému účelu, jak bylo původně záměrem dwemerů. Všichni jsme ihned souhlasili a složili jsme slavnostní přísahu, jak nám Nerevar přikázal.

Pak jsme se tedy s Nerevarem vrátili na Rudou horu za Dagothem Urem. Dagoth Ur nám však odmítl trpasličí nástroje předat, prohlásil, že jsou nebezpečné a že bychom na ně radši neměli sahat. Dagoth Ur se choval poněkud iracionálně a tvrdil, že nástroje mohou být svěřeny jedině jemu. Tehdy jsme si mysleli, že ho nástroje nějak ovlivnily, když je přenášel, ale teď už jsem si poměrně jist, že se o moci, kterou mu nástroje mohou poskytnout, odněkud dozvěděl už předtím, a že si z nějakého podivného důvodu usmyslel, že ji chce sám pro sebe. Nerevar a stráže se ho pokusily donutit silou, aby jim nástroje odevzdal. Dagothu Urovi a jeho věrným se nějak podařilo utéct, ale nástroje jsme získali a dostal je na starost Sotha Sil, který je měl prostudovat a uložit do bezpečí.

Nějaký čas jsme všichni dodržovali přísahu, kterou jsme spolu s Nerevarem složili Azuře, ale Sotha Sil mezitím nástroje tajně studoval a odhalil jejich záhady. Nakonec nám předložil vizi nového, mírumilovného světa, kde vládne spravedlnost, kde vznešeným náleží čest a prostý lid se těší dobrému zdraví a blahobytu, přičemž tribunál se měl stát nesmrtelným patronem a rádcem tohoto světa. Byl své představě lepšího světa tak hluboce oddán, že vykonal pouť na Rudou horu a vyzkoušel na sobě transformaci pomocí Kagrenacových nástrojů.

Teprve poté, co dokončil i naše rituály a začal zkoumat naše nově získané schopnosti, se nám zjevila paní Azura a všechny nás proklela, neboť jsme porušili danou přísahu. Ujistila nás, že vzhledem ke svému věšteckým schopnostem ví, že její šampion -- Nerevar, který svou přísahu dodržel -- přijde, aby ztrestal naši troufalost, a aby zajistil, že tyto kacířské znalosti nebudou už nikdy použity k zesměšňování božstev a nikdo se nebude protivit jejich vůli. Sotha Sil jí však odvětil: "Staří bohové jsou krutí a nepřejícní, a málo se starají o naděje a obavy merů. Váš věk již pominul. Nyní jsme božstvy my, jsme bohové zrození z masa a kostí a moudře budeme pečovat o potřeby našeho lidu. Ušetři nás těch hrozeb a křiku, nepevná duše. Neboť my jsme silní a svěží, a nebojíme se tě."

A tehdy se v jediné chvíli všichni chimeři proměnili v dunmery, naše kůže získala barvu popela a v očích nám plál rudý oheň. Tehdy jsme samozřejmě nevěděli nic než to, že se to stalo nám, ale Azura prohlásila: "Toto jsem já neučinila, zavinili jste si to sami. Zvolili jste si svůj osud a osud svého lidu, a všichni dunmeři budou váš osud sdílet, od nynějška až do skonání věků. Považujete se za rovné bohům, jste však slepí a kolem vás nic než temnota." Poté nás Azura opustila a nechala nás v temnotách samotné. Všichni jsme měli strach, ale nasadili jsme si masku statečnosti a odešli jsme z Rudé hory, abychom si vybudovali vysněný nový domov.

Nový svět, který jsme vytvořili, byl nádherný a plný hojnosti, a dunmeři nás za to vroucně a vděčně uctívali. Nové tváře jim zprvu naháněly strach, ale Sotha Sil k nim promluvil a řekl jim, že to není kletba, ale požehnání, znamení jejich proměny, znamení zvláštní přízně, z níž se jako noví merové mohou těšit. Že již nejsou barbary, kteří se děsí duchů a strašidel, ale civilizovaní merové, kteří si mohou vždy upřímně promluvit se svými nesmrtelnými přáteli a patrony, se třemi představiteli tribunálu. Sotha Sil nás svým proslovem a vizí všechny nadchl, jako by nám mluvil přímo z duše. Časem jsme vytříbili své zvyky, zřídili různé instituce a vytvořili úctyhodnou společnost, a resdaynské země žily a vzkvétaly po tisíce let v míru, rovnosti a blahobytu, a o jakém se ostatním divošským rasám ani nesnilo.

Pod Rudou horou však přežil Dagoth Ur. A čím jasnějším světlem zářil náš úžasný nový svět, tím více houstla temnota pod Rudou horou, a byla to temnota blízce příbuzná jasnému světlu, jež Sotha Sil čerpal z Lorchanova srdce pomocí Kagrenacových nástrojů. Když se temnota začala šířit, bojovali jsme s ní a vytvořili jsme hradby, abychom ji uvěznili. Nemůžeme ji však zničit, neboť tato temnota pochází z téhož zdroje, z něhož čerpáme i svou vlastní božskou inspiraci.

A nyní, zde v tomto takzvaném Morrowindu, který je pouhou provincií Západní říše, když sláva Chrámu pomalu vybledla a pod Rudou horou se zvedá příliv temnoty, si znovu vzpomínáme na Azuru, která slíbila, že se vrátí její šampion. Očekáváme ho již dlouho, slepí a obklopeni temnotou, jako pouhé stíny, z nichž čas pomalu vysál všechno žhnoucí odhodlání a zářné vize, hanbíme se nyní za svou pošetilost, obáváme se rozsudku a doufáme, že přijde vykoupení. Nevíme, zda je cizinec, který se prohlašuje za naplnění Nerevaského proroctví, skutečně znovuzrozeným Nerevarem, císařským pěšákem či nástrojem Azuřiným, nebo zda je to pouhá osudová shoda okolností. Trváme však na tom, že budeme postupovat v souladu s chrámovou doktrínou, striktně oddělovat posvátné spisy od pouhých opisů a falsifikátů, a ty že nebudeš hovořit o věcech, které se nesmí dostat na veřejnost. Chovej se v souladu se svými povinnostmi kněžky, čiň, co ti káže přísaha, buď poslušna příkázání a práva, a vše bude odpuštěno. Postav se mi však na odpor, a poznáš, co to znamená čelit bohu.

-- Vivec

Skyrim.4fan.cz